

Č. j. VZ/S155-43/02-153/6207/02-Št

V Brně dne 30. prosince 2002

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 30. 8. 2002 z vlastního podnětu podle § 57 odst.1 zákona č.199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č.130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., ve věci přezkoumávání rozhodnutí a dalších úkonů zadavatele – hlavní město Praha, Mariánské nám. 2, 110 01 Praha, zastoupené v době zadávání šetřené veřejné zakázky primátorem Ing. arch. Janem Kaslem, nyní zastoupené primátorem MUDr. Pavlem Bémem – učiněných při zadávání veřejné zakázky **"Stavba č. 0106 TV Šeberov Etapa 0003 komunikace Šeberov – pilotní projekt"**, zadané podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., výzvou dne 31. 5. 2001, **rozhodl** takto:

Zadavatel – hlavní město Praha – závažně porušil ustanovení § 49 odst. 10 posledně cit. zákona v návaznosti na § 6 odst. 2 téhož zákona tím, že nabídky uchazečů nezhodnotil podle jednotlivých kritérií hodnocení stanovených ve výzvě s příslušným stupněm významu, ale stanovil pořadí nabídek souhrnně za všechna kritéria dohromady, aniž by doložil, jak ke konečnému výslednému pořadí dospěl, a rovněž tím, že dostatečným způsobem nezpracoval záznam o posouzení a hodnocení nabídek včetně zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, přičemž jeho postup při výběru nejvhodnější nabídky není transparentní a tedy přezkoumatelný.

Za uvedená zjištěná závažná porušení zákona o zadávání veřejných zakázek se zadavateli hlavnímu městu Praha podle § 62 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č.130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 424/2002 Sb., ukládá pokuta ve výši **14 000,- Kč** (slovy čtrnáct tisíc korun českých).

Uložená pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízeného u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754 – 24825621/0710, konstantní symbol pro bezhotovostní platby 1148, variabilní symbol 1550215043.

O d ů v o d n ě n í

Na základě kontroly provedené podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, zaměstnanci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen "orgán dohledu") ve dnech 18. 6. 2002 až 20. 6. 2002, získal orgán dohledu pochybnosti o tom, zda úkony a postupy zadavatele – hlavní město Praha, Mariánské nám. 2, 110 01 Praha, nyní zastoupené primátorem MUDr. Pavlem Bémem (dále jen "zadavatel") – učiněné při zadávání zakázky "**Stavba č. 0106 TV Šeberov Etapa 0003 komunikace Šeberov – pilotní projekt**", zadané podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen "zákon"), výzvou dne 31. 5. 2001, jsou v souladu se zákonem.

Orgán dohledu zahájil správní řízení z vlastního podnětu podle § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů. Účastníkem správního řízení je podle § 58 poslední cit. zákona o zadávání veřejných zakázek zadavatel. Zahájení správního řízení orgán dohledu oznámil zadavateli dopisem č. j. VZ/S155/02-153/4092/02-Št ze dne 27. 8. 2002, který zadavatel obdržel dne 30. 8. 2002, a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno. Uvedeným dopisem si orgán dohledu současně vyžádal dokumentaci o zadání předmětné veřejné zakázky. Požadovanou dokumentaci orgán dohledu od zadavatele obdržel dne 16. 9. 2002.

Po přezkoumání dokumentace o zadání šetřené veřejné zakázky orgán dohledu seznámil zadavatele se zjištěnými skutečnostmi, především s jeho postupem při hodnocení nabídek a při zjišťování kvalifikace uchazečů o veřejnou zakázku, a to dopisem č. j. VZ/S155/02-153/4679/02-Št ze dne 30. 9. 2002, a poskytl mu lhůtu na vyjádření, příp. doplnění materiálů.

Zadavatel své stanovisko sdělil dopisem ze dne 15. 10. 2002, přičemž se jednalo o obecné stanovisko (společné) ke všem kontrolovaným zakázkám v rámci správního řízení vedeného pod č. j. S 155/02. Obecně k prokazování kvalifikačních předpokladů tedy zadavatel sdělil, že všichni uchazeči prokazovali kvalifikační předpoklady v nabídkách podle § 2b zákona způsobem uvedeným v § 2c zákona. Před uzavřením smlouvy dokládal vybraný uchazeč zadavateli kvalifikační předpoklady podle § 2c odst. 2 zákona, přičemž v některých případech dokládali před podpisem smlouvy již jen doklady uvedené v § 2c odst. 2 písm. b) a c) zákona, neboť doklady uvedené v § 2c odst. 2 písm. a) zákona byly součástí nabídky s argumentem, že uvedené doklady má zadavatel již k dispozici a další ověřování neúměrně zvyšuje náklady, jestliže se účastní více soutěží v jednom roce. V případě, že k základní zakázce byly zadávány další zakázky podle § 50 zákona, zadavatel sdělil, že nebylo vždy ze strany uchazeče doloženo a zadavatelem striktně vyžadováno doložení oprávnění k podnikání ve smyslu § 50 odst. 2 zákona, neboť pokud se jednalo o rozšíření původního předmětu plnění zakázky, jednalo se o tentýž subjekt, se kterým již byla uzavřena řádná smlouva o dílo a na základě původní veřejné zakázky, kde subjekt potřebné doklady doložil.

Další stanovisko zadavatel sdělil orgánu dohledu dopisem ze dne 11. 11. 2002. K hodnocení nabídek sdělil, že Vrchní soud v Olomouci ve svém rozsudku č. 2A 1/99 uvádí, že přezkumná činnost orgánu dohledu spočívá výhradně v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Orgán dohledu se nesmí sám stát hodnotitelem jednotlivých nabídek. Jeho pravomoci sahají do úrovně těch činností zadavatele, která obecně vyjádřeno, vytváří prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů na soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Vlastní akt posouzení a hodnocení nabídek, který je napadán, nemůže podléhat dohledové činnosti, neboť jde nikoliv o dodržení zákonem stanovených postupů, ale o myšlenkový proces odehrávající se ve sféře vědomí hodnotitelů. Orgánu dohledu nepřísluší vstupovat do úvah o vhodnosti výběru jednotlivých nabídek, neboť není zmocněn k tomu, aby zastoupil zadavatele v jeho postavení, které mu zákon vymezuje. V příloze svého vyjádření zadavatel rovněž doplnil některé chybějící části dokumentací o zadání šetřených veřejných zakázek. K poskytování záloh zadavatel sdělil, že v rámci platebních podmínek neuvádí možnost poskytnutí záloh vzhledem k tomu, že chce eliminovat přirozený tlak dodavatelů na zálohový systém financování. Dále zadavatel uvedl, že u výzev koncipovaných v letech dřívějších bylo uváděno, že zadavatel neposkytuje zálohy, takže žádný uchazeč při tvorbě nabídky a stanovení ceny díla nemohl počítat s jakoukoliv zálohou a všichni uchazeči měli stejné podmínky. Pokud v průběhu výstavby byla záloha vyplacena na základě dodatku ke smlouvě o dílo nebyl postup investora v rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Zálohy jsou poskytovány pouze z rozhodnutí investora jednorázově, a to převážně v případech, aby bylo zajištěno plynulé financování realizace stavby na přechodu běžného a následujícího roku.

Zadavatel k hodnocení nabídek dále sdělil, že se komise ve svém hodnocení zaměřila na komplexní posouzení předložených nabídek dle kritérií uvedených v soutěžních podmínkách a podrobně rozepsaných ve srovnávací tabulce.

Po přezkoumání a zhodnocení všech podkladů a stanovisek zadavatele uvádí orgán dohledu následující rozhodné skutečnosti.

Z dokumentace o zadání veřejné zakázky "**Stavba č. 0106 TV Šeberov Etapa 0003 komunikace Šeberov – pilotní projekt**" vyplývá, že zadavatel učinil výzvu 7 zájemcům o veřejnou zakázku faxem dne 31. 5. 2001.

Z dokumentace o zadání veřejné zakázky orgán dohledu zjistil, že zadavatel ve výzvě stanovil pod bodem 16) požadavek na složení jistoty a její výše, kde mj. požadoval poskytnout jistotu na dobu lhůty, po kterou jsou uchazeči svými nabídkami vázáni (v tomto případě 30 dnů) prodlouženou o 90 dnů, i přesto, že jistota slouží k zajištění splnění závazků uchazečů vyplývajících ze zadání veřejné zakázky a ve smyslu § 49 odst. 7 zákona se lhůta, po kterou je svou nabídkou vázán uchazeč, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější, prodlužuje do uzavření smlouvy nevíce však o 30 dnů.

K uvedenému problému se zadavatel vyjádřil s tím, že se jednalo o písářskou chybu, kdy v PC se blokem přenesl odstavec ze vzoru vyhlášení OVS.

Orgán dohledu konstatuje, že u obchodní veřejné soutěže má požadavek na složení jistoty po dobu zadávací lhůty a prodloužené zadávací lhůty ve smyslu § 8 odst. 1 zákona v návaznosti na § 40 zákona své opodstatnění. Zadavatel musí v rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky uvést uchazeče, jejichž nabídky se umístily na prvních třech místech.

U obchodní veřejné soutěže tedy zákon umožňuje uzavřít smlouvu až s uchazečem umístěným na třetím pořadí, jestliže uchazeč umístěný na prvním i druhém pořadí odmítl uzavřít smlouvu. V takovém případě je tedy nutné zajistit, aby byli uchazeči svými nabídkami vázáni až do termínu 90 dnů ode dne rozeslání rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Ustanovení § 49 však takovou zákonnou úpravu nemá, a naopak stanoví, že se prodlužuje lhůta, po kterou je svou nabídkou vázán uchazeč, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější, o 30 dnů. Institut jistoty slouží k zajištění závazků uchazeče vyplývajících z jeho nabídky. V případě zadání veřejné zakázky formou výzvy je tedy třeba upravit příslušným způsobem i požadavek na délku, na kterou má být poskytnuta jistota (formou bankovní záruky). V šetřeném případě neposoudil orgán dohledu nepřiměřený požadavek zadavatele jako diskriminující, neboť byl aplikován vůči všem uchazečům stejně.

Z protokolu o otevírání obálek ze dne 20. 6. 2001 vyplývá, že zadavatel obdržel 7 nabídek, přičemž všechny nabídky vyhověly kontrole úplnosti. Pro posouzení a hodnocení nabídek zadavatel ustavil komisi, která předložené nabídky posoudila, přičemž konstatovala, že uchazeč Dálniční stavby Praha, a. s., ve své nabídce nedodržel zadavatelem požadovanou minimální smluvní pokutu za neodstranění vad a nedodělků, přesto nabídku jmenovaného uchazeče hodnotila spolu s ostatními (viz zpráva o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 27. 6. 2001).

Orgán dohledu konstatuje, že zadavatel porušil ustanovení § 49 odst. 9 zákona, když nevyloučil uchazeče Dálniční stavby Praha, a. s., z další účasti na veřejné zakázce, i když jmenovaný uchazeč nesplnil požadavky zadavatele na minimální smluvní pokutu za neodstranění vad a nedodělků, uvedenou v bodě 18) písm. j) pomínek výzvy. Orgán dohledu neposoudil porušení zákona zadavatelem jako závažné, neboť uvedené pochybení nemělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky a nabídka jmenovaného uchazeče nebyla vybrána jako nejvhodnější. Pro úplnost orgán dohledu uvádí, že zadavatel musí dobře vážit své požadavky, které stanoví v podmínkách zadání vůči všem zájemcům shodně, neboť nedodrží-li uchazeč některou z podmínek zadání, bez rozdílu zda se jedná o "další podmínky soutěže" či nikoliv, vždy je to důvodem k vyloučení takového uchazeče z další účasti na veřejné zakázce. V opačném případě zadavatel diskriminuje ostatní účastníky výběrového řízení.

Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek není zřejmé hodnocení nabídek podle zadavatelem ve výzvě uvedených 9 kritérií pro hodnocení nabídek s příslušným stupněm významu. Nabídky byly hodnoceny komplexně (jako celek) - viz klasifikační tabulky. Citovaná zpráva neobsahuje zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky (§ 49 odst. 10 zákona).

O posouzení a hodnocení nabídek musí zadavatel podle § 49 odst. 10 zákona pořídit záznam, ve kterém je povinen uvést popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Zadavatel v šetřeném případě jako záznam vyhotovil Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 27. 6. 2001, avšak v této zprávě není uveden dostatečným způsobem popis hodnocení a není zde uvedeno ani zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky.

Popisem hodnocení se rozumí uvedení zvoleného způsobu hodnocení, podle výše nabídkové ceny, nebo podle ekonomické vhodnosti nabídek, se stanovením stupně významu jednotlivých kritérií hodnocení, příp. objasňujícím principem přidělování bodů nabídkám (včetně variant) v jednotlivých kritériích spolu s vysvětlením, proč té které nabídce byl přidělen konkrétní počet bodů, a jak se tedy nabídky v jednotlivých kritériích hodnocení liší. Skládá-li se kritérium (např. obecné kritérium) z více částí (podkritérií), je též nutné vysvětlit, jak nabídky uspěly v jednotlivých částech (podkritériích).

Obecně orgán dohledu k hodnocení nabídek dodává, že jestliže se zadavatel rozhodne pro způsob hodnocení nabídek podle ekonomické vhodnosti, měl by dbát především na vymezení základních, rozhodujících požadavků tak, aby celkový počet kritérií byl přiměřený rozsahu veřejné zakázky a umožňoval přehledné a jednoznačné hodnocení nabídek a byl v souladu s § 6 zákona. Kromě stanovení těchto kritérií musí rozhodnout i o stupni významu každého kritéria s tím, že na prvním místě uvede kritérium s nejvyšším stupněm významu pro splnění veřejné zakázky. Dále mají v sestupném pořadí následovat ostatní kritéria až k poslednímu s nejnižším stupněm významu. Takto stanovená kritéria hodnocení nabídek jsou pro zadavatele závazná a rovněž i pro komisi pro posouzení a hodnocení nabídek, je-li zadavatelem ustavena. Hodnocení nabídek je klíčovým prvkem v procesu výběru nejvhodnější nabídky, a proto je na něj kladen velký význam, a to nejen ze strany dodržení formálního postupu, ale i co do objektivitu hodnocení. Hodnocení musí být tudíž zadavatelem zpracováno dostatečně transparentně, musí být průhledné a průkazné, aby bylo možno je přezkoumat.

K vyjádření zadavatele ze dne 11. 11. 2002 (viz výše) k hodnocení nabídek, orgán dohledu uvádí, že v souladu s názorem Vrchního soudu v Olomouci vyjádřeném v rozsudku č. 2A 1/99 neprovádí hodnocení ani nezkoumá vlastní úvahy členů komise a rovněž neposuzuje, jak mají či nemají nabídky uspět v rámci jednotlivých kritérií hodnocení, avšak přezkoumává především formální postup, kterým k výběru nejvhodnější nabídky došlo a zda byly dodrženy všechny zákonné podmínky a zda byl výběr (hodnocení) proveden transparentně. Skutečnost, že zadavatel (resp. komise) ve zprávě uvede tabulku údajů a informací z jednotlivých nabídek uchazečů (srovnávací tabulku), které mají být hodnoceny podle kritérií, a dále uvede, že "nabídky byly hodnoceny podle jednotlivých kritérií, přičemž na prvním místě bylo uvedeno kritérium s nejvyšší vahou a na místě posledním kritérium s vahou nejnižší, a že se komise ve svém hodnocení zaměřila na komplexní posouzení předložených nabídek dle kritérií uvedených v podmínkách zadání podrobně rozepsaných ve srovnávací tabulce nabídky se vztahují k jednotlivým kritériím pro hodnocení nabídek", ještě nedokládá vlastní hodnocení nabídek, tj. jak nabídky uchazečů uspěly při hodnocení podle jednotlivých kritérií, jaký byl konkrétní stupeň významu jednotlivých kritérií, jaký vliv měl na výsledné pořadí. Výsledné klasifikační tabulky (komplexní za všechna kritéria dohromady) jednotlivých členů komise, ani tabulky údajů z nabídek uchazečů samy o sobě, nedokládají hodnocení nabídek podle jednotlivých kritérií a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Doloženými doklady zadavatel neprokázal, že hodnotil nabídky podle jednotlivých kritérií hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky.

Na základě zjištěných skutečností včetně stanoviska zadavatele dospěl orgán dohledu k závěru, že zadavatel závažně porušil § 49 odst. 10 zákona v návaznosti na § 6 odst. 2 zákona, když nabídky uchazečů nehodnotil podle jednotlivých kritérií hodnocení stanovených ve výzvě s příslušným stupněm významu, ale stanovil pořadí nabídek souhrnně za všechna kritéria dohromady, aniž by doložil, jak ke konečnému výslednému pořadí dospěl. Tím, že zadavatel dostatečným způsobem nezpracoval záznam o posouzení a hodnocení nabídek včetně zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, porušil závažně ustanovení § 49 odst. 10 zákona, neboť postup zadavatele při výběru nejvhodnější nabídky není transparentní a přezkoumatelný.

Jako nejvhodnější byla zadavatelem vybrána nabídka uchazeče INPROS PRAHA, v. o. s., U Dobřenských 5, Praha 1, s nabídkovou cenou 19 762 003,08 Kč vč. DPH. Zadavatel výběr nejvhodnější nabídky oznámil uchazečům dopisy ze dne 9. 7. 2001 v souladu

s ustanovením § 49 odst. 10 zákona v návaznosti na § 68 odst. 2 zákona.

Dopisem ze dne 3. 9. 2001 zadavatel uchazeči INPROS PRAHA, v. o. s., oznámil, že Rada HMP rozhodla, že předmětná zakázka bude realizována standardním způsobem a nikoliv jako pilotní projekt. Z uvedeného důvodu je nutné uzavřít smlouvu o dílo bez položky za úhradu financování díla, tj. pouze za nabídkovou cenu za rekonstrukci díla ve výši 13 634 250,-- Kč vč. DPH.

Smlouva se společností INPROS PRAHA, v. o. s., byla uzavřena dne 3. 9. 2001, výše peněžitého závazku ve smlouvě je stanovena ve výši 13 634 250,-- Kč vč. DPH. Smlouvu zadavatel uzavřel až po 30 dnech ode dne, kdy vybraný uchazeč obdržel (13. 7. 2001 - viz doručenka) oznámení zadavatele o tom, že jeho nabídka byla vybrána jako nejvhodnější (k tomu viz § 49 odst. 11 zákona v návaznosti na § 49 odst. 7 zákona). Předmět smlouvy vzhledem k výše uvedeným skutečnostem neodpovídá předmětu stanovenému ve výzvě, a v nabídce vybraného uchazeče, přičemž cena ve smlouvě je uzavřena na jinou částku, než je nabídková cena uchazeče.

Zadavatel sdělil, že v podmínkách zadání bylo stanoveno, že nabídková cena bude stanovena jako cena nejvýše přípustná v členění - cena za zhotovení díla bez úplaty a úplata za financování. Rada HMP následně rozhodla nezatěžovat rozpočet dodavatelským úvěrem a zakázku realizovat standardním způsobem a nikoliv jako pilotní projekt. Z uvedeného důvodu bylo nutné uzavřít smlouvu o dílo bez položky za úhradu financování díla. Vzhledem k termínu jednání Rady HMP nebyla dodržena lhůta pro uzavření smlouvy.

Orgán dohledu k výše uvedeným skutečnostem konstatuje, že uzavřená smlouva musí odpovídat požadavkům zadavatele uvedeným v podmínkách výzvy, tj. pokud zadavatel definuje předmět plnění určitým rozsahem (v šetřeném případě se jedná o stavební práce a službu – financování díla), musí tento korespondovat s předmětem plnění v uzavřené smlouvě. V šetřeném případě měli uchazeči rozčlenit nabídkovou cenu do dvou položek, a to cenu za rekonstrukci stavby a cenu za úplatu za financování díla (viz bod 8) podmínek výzvy). Orgán dohledu neklasifikoval postup zadavatele jako závažné porušení zákona, přičemž zohlednil skutečnost, že se zadavatel choval ekonomicky a když našel finanční prostředky na financování díla ve svých zdrojích, nebylo již nutné za službu, kterou by poskytl uchazeč platit, a de facto ušetřil.

Součástí dokumentace o zadání veřejné zakázky nebyly doklady, kterými vybraný uchazeč prokázal kvalifikační předpoklady před uzavřením smlouvy. Zadavatel příslušné doklady doplnil.

Podle § 62 odst. 1 zákona „zjistí-li orgán dohledu, že zadavatel závažně či opětovně porušil ustanovení tohoto zákona, může mu uložit pokutu do výše 1% ceny zakázky. Pokutu lze uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se orgán dohledu dozvědět, že zadavatel porušil ustanovení tohoto zákona, nejpozději však do tří let ode dne, kdy došlo k tomuto porušení. O porušení zákona se orgán dohledu dozvědět ve dnech 18. 6. 2002 až do 20. 6. 2002 (prováděna kontrola podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů), k porušení zákona došlo v době uzavření smluv s vybraným uchazečem, tj. dne 3. 9. 2001.

Orgán dohledu vycházel z následujících úvah při posuzování míry závažnosti porušení zákona.

Hodnocení nabídek, které je stěžejním prvkem v procesu zadávání veřejných zakázek, v šetřeném případě neproběhlo zákonem stanoveným způsobem. Pouhé konstatování v záznamu o posouzení a hodnocení nabídek, že členové komise (zadavatel) hodnotili nabídky podle zadavatelem stanovených kritérií a vzali přitom v úvahu stupeň významu jednotlivých kritérií, ještě nedokládá, že nabídky byly skutečně podle kritérií hodnoceny, a ani nevypovídá o tom, jaký byl skutečný stupeň významu jednotlivých kritérií pro hodnocení nabídek, a jaký měl vliv na výběr nejvhodnější nabídky.

Netransparentnost hodnocení je jedním z nejzávažnějších pochybení, neboť znehodnocuje účel zákona o zadávání veřejných zakázek, a to průhlednost postupu při zadávání veřejných (státních) zakázek. Nelze tedy přezkoumat, za zadavatel vybral nabídku ekonomicky nejvhodnější. Jak již bylo uvedeno výše, hodnocení nabídek je jednou z nejdůležitějších fází celého procesu zadávání veřejných zakázek. Hodnocení musí probíhat podle jednotlivých kritérií hodnocení definovaných zadavatelem v zadání veřejné zakázky, a to v souladu se zákonem. Hodnocení nabídek podle jednotlivých kritérií nelze nahradit pouhým stanovením pořadí, aniž by byly stanoveny váhy jednotlivých kritérií. Z uvedených důvodů lze porušení, kterých se zadavatel dopustil v průběhu hodnocení nabídek, považovat za závažná porušení zákona.

Orgán dohledu vycházel kromě závažnosti porušení zákona i z následujících úvah ke stanovení výše pokuty.

Jako polehčující okolnost vzal orgán dohledu do úvahy skutečnost, že nahlédnutím do obsahu nabídek nelze vyloučit, že nabídka vybraného uchazeče byla skutečně nejvhodnější. Uvedený polehčující argument uvádí orgán dohledu s vědomím skutečnosti, že mu nepřisluší nahrazovat roli zadavatele a provádět vlastní hodnocení nabídek, avšak za účelem objektivního posouzení míry závažnosti porušení zákona zadavatelem tak přesto v šetřeném případě učinil.

Ze zadání předmětné veřejné zakázky vznikl zadavateli peněžitý závazek ve výši 13 634 250,--Kč vč. DPH, přičemž 1 % činí 136 342,50 Kč. Za výše zjištěná závažná porušení zákona uložil orgán dohledu zadavateli pokutu ve výši 14 000,-- Kč.

Orgán dohledu na základě všech zjištěných skutečností, hodnocení důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, rozhodl uložit zadavateli za závažná porušení zákona pokutu, a do v dolní polovině možné sazby.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Miroslav Šumbera
vrchní ředitel

Obdrží:

Hlavní město Praha, Mariánské nám. 2, 110 01 Praha, zast. MUDr. Pavlem Bémem